

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 187/2015
03.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене В.Ђ., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ђ., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.616/10 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 223/14 од 06.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.616/10 од 13.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 223/14 од 06.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.616/10 од 13.09.2013. године окривљена В.Ђ., оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године, која се на основу одредбе члана 45. став 5. КЗ има извршити у просторијама у којима окривљена станује и то у Т., у улици ... уз примену мере електронског надзора, с тим да окривљена В.Ђ. не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а да уколико окривљена једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Наведеном пресудом на основу члана 297. став 5. КЗ окривљеној В.Ђ. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од две године и пет месеци по правноснажности пресуде с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у изречену меру, а на основу одредбе члана 136. став 9. ЗКП окривљеној је у изречену меру

безбедности урачунато време за које је возачка дозвола окривљеној била привремено одузета по решењу истражног судије Општинског суда у Зрењанину К 209/09 од 14.06.2009. године и то у периоду од 14.06.2009. године до 21.10.2011. године.

Истом пресудом на основу члана 196. став 1. ЗКП, окривљена В.Ђ. обавезана је да плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара као и трошкове поступка у износу од 176.938,000 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 223/14 од 06.11.2014. године делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину преиначена је пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.616/10 од 13.09.2013. године у делу одлуке о мери безбедности, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеној В.Ђ. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, применом одредбе члана 297. став 5. КЗ изрекао меру безбедности забране управља моторним возилом "Б" категорије у трајању од 5 година, рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунаву у изречену меру, те је окривљеној применом одредбе члана 136. став 9. ЗКП у изречену меру безбедности урачунато време за које јој је возачка дозвола била привремено одузета решењем истражног судије Општинског суда у Зрењанину К 209/09 од 14.06.2009. године, док су у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину, а и жалба окривљене у целости одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене В.Ђ., адвокат М.П. из разлога предвиђених у члану 485. став 1. тачка 1. и став 2. и 4. ЗКП, у вези члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, док из образложења произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП као и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и осуђену ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ћ. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона, и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и 438. став 1. тачка 5. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.Ћ.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**